

מי שמתכחש לקיומו הלאומי של העם הפלסטיני - עוזר לפידאיון!

אנחנו מתקוממים נגד מעשים בלתי-מוסריים. אנחנו דורשים הכרה בגזירות שנעשו תוך כדי ביצוע פעולות צבאיות. אנחנו שמחים כאשר הממשלה מודה בטעות כזאת, בפירוש ובגלוי.
אך נכון לומר, גברתי היושבת-ראש, ואני אומר זאת במצפון שקט, שמעולם לא נקטנו, בהכרה, כשיטה של רצח ללא אכזריות, כשיטה לאומית.

והנה, האירגון לשיחרור פלסטין, האירגונים המסור נפים לו, ושאר אירגוני הפדאיון, יוצרים גזנגל בינלאומי, קושרים קשר עם קבוצות-שוליים מטורפות בעמים שר נים. הם רוצים לבצע מטרות בלתי-מוסריות בשיטות בלתי-מוסריות.

אילו נזח האירגון לשיחרור פלסטין את המטרות ואת השיטות הללו, והיה זוכה לגיטימציה כלשהי מצד העם הפלסטיני - אני לא הייתי מתנגד לניהול משא ומתן גם עימו.

אם יודיע האירגון לשיחרור פלסטין שהוא שואף לפיתרון מדיני, על בסיס ההכרה שהיא דת בזכויות הלאומיות של האומה הישראלית ומדינת ישראל, מצד אחד, ושל האומה הפלסטינית ומדינת פלסטין שתקום, מהצד השני - הייתי אני קורא למשא ומתן גם עימו. אולם המציאות, איננה זאת. היא הפוכה.

ישראל עוזרת לפתח

עלי לומר, גברתי היושבת-ראש, מילה אחת כלפי עצמנו.
אין ספק שהקמת המישרד של האירגון לשיחרור פלסטין בלונדון היא הישג לאירגון זה.
יש לממשדת ישראל חלק בהישג הזה.
העניין הפלסטיני זוכה לאהדה רבה בעולם כולו, ואני אומר: אהדה שהיא צודקת ביסודה.
מי שמתכחש לזכותו של העם הפלסטיני לחיות כמונו, תחת דגלו הלאומי, בארצו, בחיי רות - אינו יכול לזכות באהדה בעולם.
כיום, גברתי היושבת-ראש, אין מוצא לגיטימי לשאיפה הגיטימית של העם הפלסטיני, מפני שממשלת ישראל מונעת זאת, הן במישור הרעיוני-פוליטי, הן במישור

אולם העובדה שהעם הערבי הפלסטיני אינו נו משתף פעולה עם האירגון לשיחרור פלסטין, ועם אירגון פתח השולט בו - היא הנותנת.

לקראת האסון הרביעי

מבחינת המטרות, גבירתי היושבת-ראש, האירגון לשיחרור פלסטין שולל שיליה טוטאלית את עצם קיומו הלאומי. את עצם זכויותינו בארץ זו.

אין הוא שואף להקמת מדינה פלסטינית בצד מדינתנו, כשאיפת רוב בניו של העם הפלסטיני, המכונים כיום כי זוהי הדרך היחידה להגשמת שאיפתם הלאומית.

האירגון לשיחרור פלסטין רוצה להקים מדינה פלסטינית במקום מדינת ישראל, אחרי חיסולה והשמדתה, וזוהי התיזה המנחה את כל דברי התעמולה שלו, בכל

כאשר התגבשה השערויה שביב פתיחת מישרד „האירגון לשיחרור פלסטין“ בלונדון, מיהרנו להגיש הצעה דחופה לסדר-היום.

בצורה זו מנענו מצב שבו ידברו רק נציגי הימין הקיצוני על נושא זה, והשגנו את האפשרות להציג עמדה מאוזנת, השוללת את מעשי הפידאיון אך מתייחסת בחיוב לשאיפות הפלסטיניות.

וכך, אחרי שח"כ מנחם בגין נשא נאום פאטי תטי חוצב-להבות נגד הערבים והבריטים, די-ברתי בסיגנון הפוך - ללא פאתוס, תוך ניתוח ענייני של הבעיה. הנאום נשמע בשקט גמור, באולם שהיה מלא מפה אל פה:

אורי אבנרי: אילו רצה הצבא האירי הרפובליקאי לפתוח מישרד בירושלים, איך היינו נוהגים?

אנחנו מדינה דמוקרטית, ומותר להטיף בה לכל דיעה, גם לדיעה שאירלנד צריכה להיות מאוחדת תחת דגל אחד.

אך האם היינו מסכימים שיקום כאן מישרד של אירגון צבאי, המנהל מלחמה בפועל נגד מדינה ידידית? אירגון המגייס מתנדבים וזים לביצוע פעולות חב

לה בלונדון, לחסיפת מטוסים בריטיים, להריגת חיילים ואזרחים בריטיים?

אילו הסכמנו לכך, היה זה צעד פוליטי מוכחק. זה היה חורג בהרבה מן הזכות הדימוקרטית להסכים עניין מדיני.

קיומו של מישרד אירירפובליקאי כאן, הנפת דגל הצבא האירירפובליקאי בעיר זו, ביקור מפקדי הצבא המחתרתי האירי בירושלים - כל אלה היו מהווים צעד לקראת הכרה פוליטית באירגון זה, ותמיכה במטרותיו.

משלה פלסטינית בגולה?

גבירתי היושבת-ראש, הבה נבדיל בין האירגון הזה ובין העם הפלסטיני? העם הפלסטיני חי וקיים.

רבים וטובים בעולם, וכמוהם רבים וטובים בישראל, רוחשים אהדה עמוקה לטרגדיה הלאומית שלו. רבים וטובים בעולם ובישראל מקווים שטרגדיה זו תגיע לסיומה בימינו, וכי העם הערבי הפלסטיני יגיע לשיחרור

מי עוזר לערפאת?

שור המעשייה-פסי. כשממשלתנו ממשיכה להתכחש לזהותו הלאומית של העם הפלסטיני, ואינה מציעה לו פיתרון סביר לבעייתו - היא עוזרת לאירגון לשיחרור פלסטין, ומכירה לתנועת הפידאיון לשאת לבדה את הדגל הפלסטיני.

כשממשלתנו אוסרת פעולה פוליטית לגיטימית בשטחים המוחזקים, ואינה מאפשרת בחירות פוליטיות אמיתיות (להבדיל מההצגה המוניציפלית שהיתה) - היא מונעת גיבוש הנהגה לאומית לגיטימית, הגיונית ומחוננה, בשטחים המוחזקים.

אנחנו משאירים לאירגון לשיחרור פלסטין לקצור את פרי האהדה העולמית המוצדקת לעניין הפלסטיני, ולהשתמש באהדה מוצדקת זו כדי להכין פשעים ולבצע פעולות חבדה.

האירגון לשיחרור פלסטין והאירגונים המסונפים לו, הם כיום הגורם היחיד בעולם הטוען בשם הפלסטינים, הזוכה בהדרגה להכרה של דעת-הקהל העולמית, ועכשיו גם של ממשלות.

אם אנחנו רוצים, כפי שאנחנו צריכים, ליעקור את התופעה הזאת, לשים לה קץ - לא די לדרוש מהבריטים שלא לתת יד למעשה הי פסול הזה, אלא יש ליצור אפיק לגיטימי, לאור מן, חופשי, לגיבוש יישות פלסטינית בדרכי שלום, לגיבוש מטרות פלסטיניות שזוכות לד

שלום, להקמת הנהגה פלסטינית שעומדת על רגליה, מחר לבנות עתיד במרחב משותף לשינוי.

על פי הצעת אבא אבן, הועברה הצעתנו - יחד עם הצעות הימין - לדיון בוועדת החוץ והביטחון.

החברות והכרוזים, שיהיו מונחים מחר על איצטבאות המישרד בלונדון.

מבחינה זו, מהווה האירגון לשיחרור פלסטין חוליה חדשה ברשרת הרת-האסונות של החוגים הקיצוניים, שגרמו לא מעט לטרגדיה הלאומית הפלסטינית במשך שני הדורות האחרונים - בימי המרד הערבי של 1936-39, בימי מלחמת-העמים של 1948, ובמלחמת ששת הימים.

עכשיו הם גוררים את העם הפלסטיני ליתוך אסון רביעי.

כל המלחמות האלה, שהרסו את העם הפלסטיני, נגרמו במידה רבה בגלל סירובם של חוגים פלסטיניים קיצוניים לקבוע לעצמם מטרות סבירות, להכיר בקיומו הלאומי, ולהסכים לדיוקים של האומה הישראלית והר אומה הפלסטינית בארץ זו.

רצח כשיפת לוחמה

מבחינת השיטות, נכון לומר שהשיטות והמטרות צמודות זו לזו. המטרה נותנת את השיטה, והשיטה קר בעת את המטרה.

האירגון לשיחרור פלסטין מבצע, ומטיף לביצוע, פעולות אלימות נגד בתי-החיים, נגד נשים, נגד ילדים.

גבירתי היושבת-ראש, לא אטען, כמו קודמי, חבר הכנסת בגין, שאנחנו שטורים מכל רבב בעבר, וגם לא בהווה. היו מעשים חריגים, לא רק של האצ"ל, אלא גם של אירגון ההגנה, לא רק בדיר-אסין, אלא גם במ קומות אחרים. קרו דברים בעבר, קורות שגיאיות בהווה.

לאומי, לעצמאות ולחרות במדינה פלסטינית לאומית. ש תקיים יחסי רעות ושותפות עם מדינתנו הלאומית שלנו. אם יקים העם הערבי הפלסטיני הנהגה לאומית לגיטימית, ואפילו ממשלה זמנית בגולה, כדי להגשים שאיפה זו - לא אחיה אני בין המתנגדים לכך. להיפך.

הייתן דרוש ממשלת ישראל להיכנס ל משא ומתן עם הנהגה זו, כדי שדגלי ישראל ופלסטין יתנופפו, ככוא היום, זה בצד זה כי ארץ זו, שהיא מורתנו ושהיא מורתם.

את מי מייצג אש"ף?

אולם, גבירתי היושבת-ראש, מה לכל זה ולאירגון מונאזמת תחריר פלסטין, „האירגון לשיחרור פלסטין“? אופיו, מטרותיו, שאיפותיו של אירגון זה - מה להם ולשדום, מה להם ולהגשמת שאי פותיו הגיטימיות של העם הפלסטיני?

מבחינת ההרכב והאופי, לא היה שום תהליך דמר קרטי או אחר, המעניק לאש"ף לגיטימציה כנציגות מוסמכת של העם הפלסטיני. המציאות מוכיחה שרוב רובו של העם הפלסטיני דוחה את המטרות הקיצוניות של האירגון, אינו מקבל ממנו הוראות ופקודות, ואינו משתף עימו פעולה.

האירגון הוקם והוכר על-ידי שליטים ערביים, לפי השיקולים והאינטרסים שלהם, מבלי לשאול את פי העם הערבי הפלסטיני. שלושה מיליון בני העם הזה חיים כיום תחת כיבוש צבאי ישראלי או דיכוי ירדני, או נמקים במחנות-פליטים או בפזורה בינלאומית. לכן קשה לעם זה להגיע לגיבוש הנהגה.

לאולם התיאטרון, ובכך תורם תרומה שאנוה לפיתוח התיבות תיאטרונות.

ואוסף כאן: אין תחליף לתרבות תיאטרונות. לא הטלוויזיה ולא הקולנוע יכולים לבוא במקום החוויה התיאטרונות, הבנויה על קונטקט בלתי-מצע בין הקהל, כגוף קולקטיבי, ובין השחקן. גם כאשר מוגשת יצירה דרמטית על המסך הקטן, אין דינו של אדם החווה בה מכורסתו או ממיטתו כדין אדם המצטרף לקהל, בחוויה קולקטיבית, באולם התיאטרון.

אחרי ניתוח הגורמים למשבר התיאטרון, נישתי להצעת הפיתרון:

אורי אבנרי: ...מה דרוש, אדוני היושבת-ראש? דרושה חקיקת חוק לעידוד התיאטרון, כמו החוק

אורי אבנרי: הוא התחרט, אבל הפרחים - אני מקווה - יוסיפו לפרוח.

דרשנו קביעת מיבחינים אובייקטיביים למתן תמיכה והלוואות מטעם הממשלה למחנות (למשל: קלאסיים, מקוריים, ניסויים), בלי קשר למיסגרת בה היא מוע- לית; העמדת אולמות ציבוריים לרשות התיאטרות; ביטוח הצגות חשובות בפני הפסדים; ועוד ועוד.

לבסוף, ואחרי שגדענו פת מגח"ל העלה הצעה דומה, הציע יגאל אלון להעביר את הצעותינו לדיון בוועדה. ההצעה נתקבלה, כשרק יעקוב גרוס מאג"י שופך אש וגפרית על „הצגות הזימה“ של התיאטרות, שמציגים את „מלכת האמבטיה“ ו„מלכת הכביש“. גרוס לא ידע שהמלכה השניה הופיעה בקולנוע.

לעידוד המרט - חוק המסדיר את היחס בין מוסדות הציבור לתיאטרות. והקובע קריטריונים אובייקטיביים. הייתי מציע כמה הצעות כלליות לחוק כזה. קודם כל ברור לי שיש לבטל לחלוטין את „מס העינוגים“ של הרשויות המקומיות.

שמחה ארליך: זה מס עינויים, ולא עיי נוגים!

אורי אבנרי: מכיוון שאין זה מרתף עיי נויים, שאליו גוררים אנשים בכוח, אלא מקום שאנשים יכולים להתענות או להתענג בו בהת נדבות, ניתן לתיאטרות להתחרות וניתן לקהל לבחור. כמו שאמר היושבת-ראש - לא יושבת-ראש הכנסת - „פרפרונא מאה פרחים“.

יגאל אלון: הוא התחרט מאו.